

Bestemmelserne i første stykke anvendes på tilsvarende måde, når det gælder søgsmål om erstatning på grund af miljøskadelig virksomhed. Spørgsmålet om erstatning må ikke bedømmes efter regler, som er mere ufordelagtige for den skadelidende end virksomhedslandets erstatningsregler.

Artikel 4

Hver stat udser en speciel myndighed (overvågningsmyndighed), som skal have til opgave at varetage almene miljøbeskyttelsesinteresser i landet i forbindelse med forstyrrelse, forårsaget af miljøskadelig virksomhed i en anden kontraherende stat.

Med henblik på varetagelse af sådanne interesser skal overvågningsmyndigheden kunne indbringe sager angående tilladeligheden af miljøskadelig virksomhed for eller blive hørt af vedkommende domstol eller administrative myndighed i en anden kontraherende stat, såfremt myndigheden eller anden repræsentant for almene miljøbeskyttelsesinteresser i denne stat kan anlægge sag eller blive hørt i sådanne sager samt appellere domstolens eller den administrative myndigheds beslutning i henhold til den procedure- og instansordning, som gælder i pågældende stat for sådanne sager.

Artikel 5

Finder den domstol eller administrative myndighed, som undersøger spørgsmål om tilladelse til miljøskadelig virksomhed (prøvningsmyndigheden), at virksomheden medfører eller kan medføre forstyrrelse af betydning i en anden kontraherende stat, skal prøvningsmyndigheden, hvis der sker offentliggørelse eller bekendtgørelse i sager af omfaldt natur, så snart som muligt sende et eksemplar af sagens akter til overvågningsmyndigheden i den anden stat samt give denne myndighed mulighed for at udtale sig. I givet fald skal underretning om tid og sted for møde eller besigtigelse i god tid tilstilles overvågningsmyndigheden, som i øvrigt også skal holdes underrettet om sagens gang i den udstrækning, det måtte have denne myndigheds interesse.

Ensimmäistä kappaletta on vastaavasti sovellettava myös ympäristölle haitallisen toiminnan johdosta esitettäviin vahingon korvaamista koskeviin kanteisiin. Korvausta koskevaa kysymystä ei saa arvostella sellaisten määräysten mukaan, jotka ovat vahinkoa kärsineelle epäedullisemmat kuin toimintamaan vahingonkorvausmääräykset.

4 Artikla

Jokainen valtio määrää erityisen viranomaisen (valvontaviranomaisen), jonka tehtävänä on valvoa maan yleisiä ympäristönsuojeluetuja toisessa sopimusvaltiossa tapahtuvan ympäristölle haitallisen toiminnan suhteen.

Näiden etujen valvomiseksi valvontaviranomaisella on ympäristölle haitallisen toiminnan sallittavuutta koskevassa asiassa oikeus ajaa kannetta tai tulla kuulluksi toisen sopimusvaltion asianomaisessa tuomioistuimessa taikka saattaa asia toisen sopimusvaltion asianomaisen hallintoviranomaisen käsiteltäväksi, mikäli asia on sen laatuihin, että toisen sopimusvaltion viranomaisen tai muu yleisten ympäristönsuojeluetujen edustaja voi ajaa sitä koskevaa kannetta tai tulla kuulluksi sen johdosta. Samoin valvontaviranomaisella on oikeus valittaa tuomioistuimen tai hallintoviranomaisen päätöksestä siinä menettely- ja käsittelyastejärjestyksessä, joka tällaisista asioista on voimassa kyseisessä valtiossa.

5 Artikla

Mikäli tuomioistuin tai hallintoviranomainen, jonka tehtävänä on harkita luvan myöntämistä ympäristölle haitalliselle toiminnalle (lupaviranomainen), katsoo, että toiminta aiheuttaa tai saattaa aiheuttaa merkityksellistä haittaa toisessa sopimusmaassa, lupaviranomaisen tulee, mikäli kysymys on asiasta, jossa käytetään kuulutus- tai julkista ilmoitusmenettelyä, mahdollisimman pian lähettää kappale asiaa käsittelevistä asiakirjoista toisen maan valvontaviranomaiselle sekä järjestää tälle mahdollisuus antaa lausunto asiasta. Kokous- tai katselmusaikaa ja -paikkaa koskevat tiedot on kyseisessä tapauksessa hyvissä ajoin annettava tiedoksi valvontaviranomaiselle, joka muutenkin on pidettävä tietoisena asian kulusta siltä osin kuin se kyseisen viranomaisen kannalta saattaa olla tarpeellista.